

عنوان مقاله:

تاثیر رضایت شغلی معلمان بر توسعه پایدار تعلیم و تربیت

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارآفرینی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجتبی قاسمی - فرهنگی، کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

امین رضوانی - فرهنگی، کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت، موثرترین ساز و کار جامعه برای مقابله با بزرگترین چالش این قرن؛ یعنی توسعه پایدار است. تربیت نیروی انسانی آینده و تربیت جامعه ای واجد شرایط فوق نیازمند آموزش توسعه ای است که این امر با حضور معلمانی محقق می شود که آموزش دیده باشند و در راستای اهداف جامعه با انگیزه کافی قدم بردارند و این انگیزه با رضایت شغلی ارتباط دارد. روش پژوهش بر حسب هدف کاربردی و از نظر گردآوری داده ها توصیفی- همبستگی می باشد. با استفاده از جدول مورگان حجم نمونه تعداد 180 نفر (90 نفر زن و 90 نفر مرد)، با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. روش جمع آوری داده ها بر اساس پرسشنامه استاندارد مقیاس چشم انداز زمان (زیمباردو و بوید، 1999) و مقیاس رضایت شغلی (وود، هانت و چونکوهو، 1986). انجام گرفت. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار AMOS در دو بخش توصیفی (فراوانی، فراوانی درصدی، میانگین، انحراف استاندارد و دامنه تغییرات) و استنباطی (آزمون K-S (کولموگروف- اسمیرنوف)، آزمون همبستگی پیرسون، و رگرسیون چندگانه) انجام پذیرفت. نتایج پژوهش اهمیت رابطه بین رضایت شغلی معلمان و توسعه پایدار تعلیم و تربیت را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، رضایت شغلی، چشم انداز زمان، آموزش و پرورش، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028127>

